

Publicerad 2010-01-15 00:04 av lodjuret/seglare

Personen i brevfilmen är förstås en skådespelare som spelar rollen som omtalas i brevet, medan poeten bara agerar förmedlare av texten... texten är förstås en novellett

Jag vann första pris i en poesitävling

Jag hittade på en poesitävling och skrev ett bidrag, men jag missade att lägga ut texten som omtalade att det rörde sig om en tävling, i ingressen, vilket gjorde att min text kom att bli det enda bidraget i tävlingen, vilket gjorde att jag vann tävlingen och resan dessutom.

Första pris var en resa med taxi från Örebro till Stockholm, så det första jag gjorde var att packa en ryggsäck och en resväska och beställa taxi till Örebro. Resan dit gick nästan helt utan missöden om man undantar att ett tiotal bilar körde i diket, av vägen in i andra bilar som före dem kört av vägen, samt de som krockat med olika föremål som exempelvis andra bilar.

Ett tag var trafiken så stillastående att taxichaffisen helt sonika körde av vägen och in på en villauppfart. Vi gick ur bilen och in i villan och bjöds omedelbart på middag och även efterrätt. Vi skulle ha kunnat tänka oss att stanna över natten eftersom vi blev inbjudna att delta i en smula mer avklädda kvällsaktiviteter, men så såg chauffören att trafiken börjat röra på sig och vi såg oss tvingade att fortsätta resan.

Vi hann hela två mil innan det var dags att stå stilla en ungefär en timma eftersom ett bilvrak med en fyrbarnsfamilj i stod och brann bara något hundratal meter längre fram. Chauffören bjöd på kaffe med wienerbröd medan vi satt där och väntade, vilken kändes bra. Det är alltid skönt att få något varmt i magen när man sitter och iakttar en brasa från något håll mitt i vinterkylan utanför.

Ja, sedan när brandkåren väl släckt och röjt undan så var det fritt fram igen på vägen. Litet som den där mördande biltävlingen Indiana 500, faktiskt. Där man aldrig stoppar tävlingen bara för att en förare kör ihjäl sig. Man bara städar undan och så är loppet igång igen. Precis likadant på vägar utom tävlan. Fantastiskt så civiliserad människan har blivit under årens lopp.

När vi sedan var framme i Örebro efter alla dessa krockar och intressanta missöden andra drabbats av, tog jag in på hotell och sov så gott som väl aldrig förr. Vilken frukost jag åt på morgonen sedan. Jag kan verkligen rekommendera Örebros stadshotell. Ja, sedan var det ju bara att sätta sig i den där taxin som skulle utgöra själva tävlingspriset.

Färden mot Stockholm gick förstås i triumf. Ja, att jag ligger på sjukhuset och skriver det här är ju inte själva tävlingens fel. Taxin blev förstås bara mos när den kom över på fel sida på E4an och krockade med en långtradare. Chauffören ligger visst i koma fortfarande men själv mår jag prima.

En bruten väd, några knäckta revben och en krossad vänsterhand, väd är väl det mot att överleva en

trafikolycka i sådär en hundraatjugo knyck. Minnet av att ha vunnit en tävling är plåster på såren.

Förutom alla kvastar med blommor, all choklad och alla kort med fin uppskattning från alla mina vänner och bekanta. Fast efter några månader slutade folk förstås att komma och den där taxichauffören hörde jag aldrig av igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten